

Foto: MAREANO

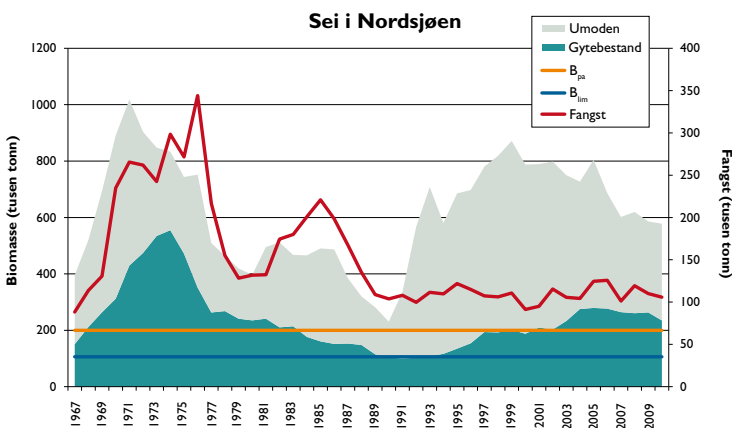
Status og råd

På grunn av uklare bestandsgrenser vert sei vest av Skottland og i Nordsjøen/Skagerrak slått saman når ein skal rekna ut bestandsstorleik, fiskedøying og kvote. Ut i frå eit gjennomsnitt for 1993–1998 vert 90,6 prosent av fangsten i prognosane fordelt på området Nordsjøen/Skagerrak når kvoten vert delt. ICES uttalar at bestanden er i god forfatning og vert hausta berekraftig. Gytebestanden vart rekna til å vere 263 000 tonn i byrjinga av 2009 (figur). Noreg og EU har vedteke ein forvaltingsplan som vil stabilisere gytebestanden mellom 200 000 og 300 000 tonn. Planen er evaluert av ICES som finn at den er føre var og kan følgjast. Fangstane i 2010 må vere lågare enn 118 000 tonn (av dette 107 100 i Nordsjøen/Skagerrak). Dette skal halde gytebestanden over føre-var-nivået og gje fiskedøying med eit høgt langtidsutbytte. Låg rekruttering og låg individuell vekst viser at produktiviteten har gått ned i bestanden. Gytebestanden i 2008 vart nedjustert i høve til vurderinga gjort i fjor; 2004-årsklassen er nedjustert frå 219 til 174 millionar individ. I tillegg er fiskedøyinga oppjustert. Om lag 70 prosent av 2004-årsklassen er no i gytebestanden.

Fiskeri

Sei vest for Skottland og sei i Nordsjøen/Skagerrak vert haldne åtskilde i forvaltninga. Seien vest av Skottland vert forvalta av EU åleine. Totalkvota av sei i Nordsjøen/Skagerrak vert delt mellom EU (48 prosent) og Noreg (52 prosent) og fastsett gjennom årlege forhandlingar. Partane er einige om ein forvaltingsregel som seier at om lag ein fjerdedel av den bestanden som det kan fiskast på (3 år og eldre fisk) kan fiskast så lenge gytebestanden er over føre-var-nivået. I 2008 var totalkvota 150 000 tonn, men berre 119 305 tonn vart landa.

Totalkvota for 2009 var 118 000 tonn (107 100 tonn i Nordsjøen/Skagerrak). Av dette utgjør den norske kvota 63 186 tonn. Den norske fangsten (per november 09) er om lag 55 000 tonn. Seien vert for det meste teken med trål (ca. 85 prosent) og garn. Knappe 3 000 tonn er teke med not. Av trålfangstane er så langt 13 000 tonn tekne med flytetrål. I EU vert sei også hovudsakleg teken med trål. Frankrike, Tyskland, Skottland og Danmark dominerer fisket.

Utviklinga av fangst totalbestand (3 år og eldre), gytebestand og rekruttering som 3-åringar for sei i Nordsjøen/Skagerrak og vest av Skottland. Data for norsk fangst manglar før 1960.

Kontaktperson: Irene Huse | irene.huse@imr.no

Sei – *Pollachius virens*

Familie: Torskfamilien (Gadidae)

Andre namn: Mort, seimort, pale, kod, seikod

Maks storleik: 115 cm og 20 kg

Levetid: 20 år

Leveområde: Nordsjøen/Skagerrak

Gyteområde: Eggkanten frå vest av Shetland til Vikingbanken

Gytetidspunkt: Februar–mars

Føde: Ungfisk et mest krill, mens eldre et mest fisk

Nøkkeltal:

KVOTERÅD FOR 2010: Lågare enn 118 000 tonn

(av dette 107 100 i Nordsjøen/Skagerrak)

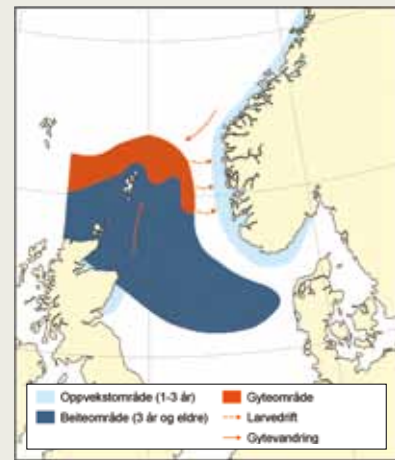
TOTALKVOTE/NORSK KVOTE 2010:

107 044 tonn/56 613 tonn

TOTALFANGST/NORSK FANGST 2009:

Om lag 55 000 tonn (per november 09)

NORSK FANGSTVERDI 2007: 284 mill. kroner

Fakta om bestanden:

Nordsjøeseien gyt i februar–mars på djup mellom 150 og 200 meter frå vest av Shetland, Tampen og til Vikingbanken. Larvene driv først sørover langs vestkanten av Norskerenna, men blir så førde tvers over kyststraumen. Seiyngel finst for det meste på Vestlandet, men av og til dukkar yngelen opp langs Skagerrakkysten, særleg når det er gode årsklassar. Den første tida lever seien i fjæra, men trekk etter kvart ut på djupare vatn. Tidleg vår vandrar svoltne ungssei ut frå kysten over Norskerenna til Nordsjøen. Her et seien framleis ein del krill, men augepål, sild og annan fisk vert meir og meir viktig. Første hausten er seien ca. 20 cm, og som treåring er den 35–40 cm. Den blir kjønnsmoden fire til seks år gamal. Om vinteren er den kjønnsmodne seien konsentrert på gytefeltet vest for Shetland og mellom Shetland, Tampen og Vikingbanken. Umoden sei er konsentrert langs vestkanten av Norskerenna, særleg omkring Statfjordfeltet og ved Egersundbanken og søraustover. Om sommaren finn vi sei over hele Nordsjøplatået nord for ca. 57°N. Ettersom det fins lite eitt og to år gammal sei i Nordsjøen, er bestanden langt mindre utsett for utkast av småfisk enn de andre bunnfiskartane i Nordsjøen. Sei er i hovudsak ein botnfisk, sjølv om den førekjem også i dei frie vassmassane. Stimar av ungssei kan ofte sjåast i dei øvre vasslaga inne ved kysten, mens eldre sei gjerne går djupare. Seien er ein atlantehavsfisk. Vi finn bestandar i Nordsjøen, vest av Skottland, ved Færøyane, Island og langs norskekysten nord for 62°N. Sei kan førekoma så langt sør som til Biscaya. Det er også sei på austkysten av Nord-Amerika. Seien kan vandra mykje på jakt etter mat. Merkeforsøk har vist at det til tider er markant utveksling av fisk mellom dei forskjellige bestandane i det nordaustlige Atlanterhavet.